

sagde forleden til „Landmandstidende“, at denne Landbrugsministers Fortsættelse som Minister er umulig. Det konservative Hovedorgan „Nationaltidende“ skriver: En Forbliven af denne Landbrugsminister er utænkelig. Nu vel, staa op og sig det, eller lad være at sige det, men handl, stem, naar Afstemningen kommer, saaledes, at denne Landbrugsminister er færdig. Det er den letteste Sag af Verden. Afgørelsen ligger kun paa eet Tidspunkt, nemlig det Øjeblik, da de Herrer skal rejse sig op eller ved Navneopraabet stemme ja til denne Dagsorden, der kun siger, at det er en umulig Politik, den højtærede Landbrugsminister vil føre, en byfjendtlig, en byskadelig Politik, en Politik mod den Politik, som de ærede Medlemmer Hr. Drachmann og Hr. Fraenkel taler for. Andet siger den ikke. Gør de det, er Landbrugsministeren fældet. Hvorfor vil de Herrer aldrig gøre Alvor af deres Ord? Jeg kan sige det: De faar ikke Lov til det af deres Parti; der sidder 4 Femtedele af Partiet bagved dem, der forbyder de ærede Medlemmer at handle i Overensstemmelse med deres Vælgeres Interesser.

Korsgaard: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg fremsætter den Anskuelse, at det eneste Sted, hvor vor Industri kan vente Støtte, er hos Socialdemokratiet. Jeg mener, denne Anskuelse er forkert, og jeg mener i hvert Fald, at den Støtte, som Industrien kan hente her, har ingen praktisk Værdi, fordi dette Parti alene ikke evner at gennemføre noget, ej heller ved Hjælp af de konservative Stemmer, idet de ikke vil kunne gennemføre noget som helst i Landstinget. Debatten om Importreguleringen har jo vist, at med de Radikales Støtte til Industrien kan man ikke regne, idet det ærede Medlem Hr. Rode sagde, at naar Venstre ikke vil mere, saa vil de Radikale ej heller mere. Den eneste Mulighed eller i hvert Tilfælde den nærmestliggende er, at man kan formaa Partiet Venstre til at fortsætte med de Forsøg, der er paabegyndt. Kendsgerningerne har jo vist, at den Politik, som er ført fra konservativ Side, har medført, at Partiet Venstre trods meget stærke Udtalelser i modsat Retning er gaaet til Importregulering. Kendsgerningerne har endvidere vist, at Partiet Venstre indtil denne Dag endnu ikke har forladt dette Forsøg, som man er inde paa. Jeg maa hævde, at saa længe Partiet Venstre ikke forlader denne Vej, men uden forudfattede Doktriner gaar Vejen til Vejs Ende, saa længe mener jeg

ikke, at vi fra konservativ Side, fra industriinteresseret Side vil have Interesse i at styre denne Regering. Først naar det viser sig, at Partiet Venstre af doktrinaere Grunde uden saglig Begrundelse slaar ind paa andre for Industrien skadelige Veje, kan der blive Anledning til at gaa til det, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg nævner.

Drachmann: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg er lige saa utaalmodig efter at høre min bebudede Tale, som jeg er efter at holde den, men ihvorvel jeg glæder mig til at holde den Tale, saa kan jeg aldrig faa Tid til at lave den færdig, saa længe det ærede Medlem spilder min kostbare Tid med det Nonsens, som disse Dagsordener er.

Staaung: Maa jeg udtale min Glæde over den Ytringsfrihed, som i dette Øjeblik aabenbarer sig med Hensyn til Betegnelsen af de af Medlemmerne stillede Dagsordener.

Jeg vil i Anledning af en Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Fraenkel, hvorunder han sagde: Hvad vil de have, vi skal gøre? — det var den, der foranledigede mig til at begære Ordet igen —, sige: Det eneste, De skal gøre, er at tage Konsekvensen af de Taler, De holder, og de Avisartikler, De skriver. Naar De i Dag stemmer for at sikre Ministeriet Neergaards Forbliven og Landbrugsministerens Forbliven, saa handler De stik imod de Taler, De nu og da holder, mod de Taler om positiv Erhvervspolitik eller aktiv Handelspolitik, eller hvad De nu kalder det. Det er dette, vi bebrejder Dem, og det kan ikke nytte, at De beklager Dem over, at der ikke er Tid til at udtale sig. Begge de Dagsordener, der foreligger, gaar udtrykkelig ud fra Landbrugsministerens Tale den 8. November, og følgelig vil ingen finde paa at forbyde ærede Medlemmer af dette høje Ting at tale om det, Dagsordenen indeholder, nemlig en Paavisning af, i hvilken Grad Landbrugsministerens Tale er i Uoverensstemmelse med den Politik, som det ved Erklæringen den 19. Oktober blev lovet det danske Folk skulde føres. Det er lige til, og det er den Konsekvens, jeg savner i de konservative Medlemmers Optreden; jeg sporer Inkonsekvens mellem deres Taler og deres Handlinger.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har nu gjort en Bemærkning, i hvilken han sagde, at Socialdemokratiets Støtte var ikke noget værd for Industrien. Jeg ved ikke, paa hvis Vegne det ærede Medlem fremsætter denne